7
2003

Preț: 7.000 lei

Apare lunar, pe data de 20

Ridichea uriașă

și alte povești, poezii, cântecele, ghicitori

CONCURS
cu premii
Povestește pentru copii!
Detalii în pag. 28

CASA

Cărticica Draga mea pentru copii

sumar

7
2003

Colecția Draga mea pentru copii

Editată de CASA

Președinte Director General: MARIANA BRĂESCU
e-mail: director@casalux.ro

Adresa redacției:
str. Ciprian Porumbescu nr. 10,
sector 1, București
tel.: 211.63.87; 0740.040.205; tel./fax: 211.74.78
e-mail: dragamea@casalux.ro
ISBN 973-86323-2-3

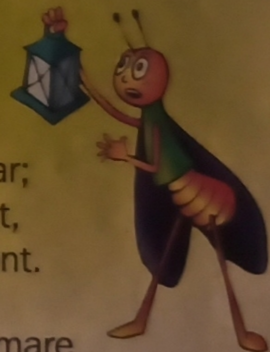
poezii mici pentru pitici

Trântorul

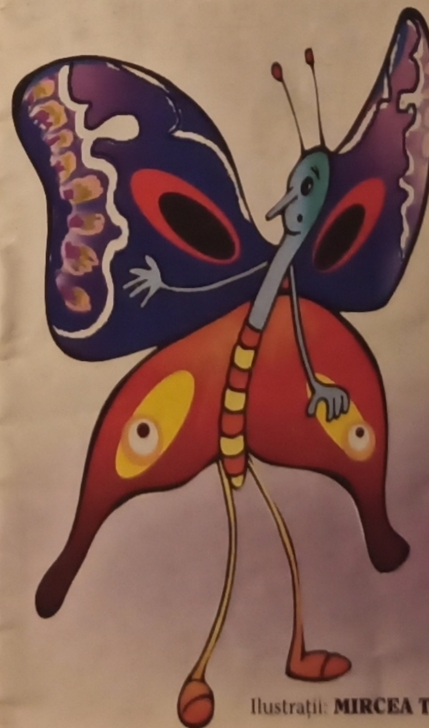

O albină călătoare
Tot zburând din floare-n floare
S-a oprit pe un mohor:
Avea pană de motor.

Fluturașul acrobat
S-a oprit din zbor forțat
Pe o tufă de sulfină:
Avea pană de benzină.

Licuriciului hoinar
I s-a stins un felinar;
Se-nțelege, evident,
Avea pană de curent.

Trântoru-n amiaza mare
Lâncezea dormind la soare
Că pe el tăiai și lemne:
N-avea pană,
Avea... lene!

Ilustrații: MIRCEA TOIA

Toate textele și poeziile publicate în revistă ne sunt trimise de cititori.

Ridichea uriașă

poveste

Bunicul era mare amator de grădinărit. Așa că în grădina de legume a sădit cea mai frumoasă sămânță de ridiche care îi rămăsese de anul trecut. A trecut o zi, au trecut două și iată că un firicel verde a început să iasă din pământ. Și, încet-încet, acel firicel s-a transformat într-o ridiche de toată frumusețea.

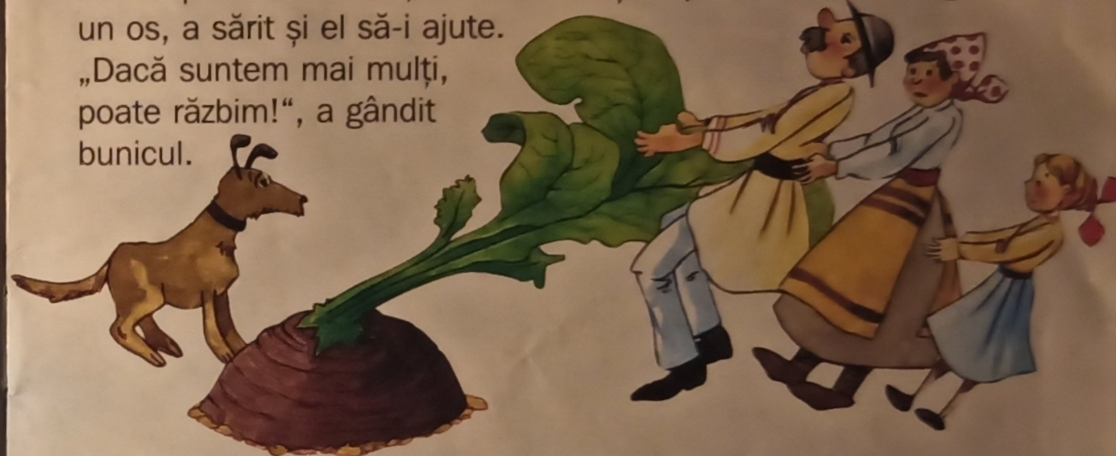

Numai că nu se mai oprea din crescut și ar fi ajuns să dărâme gardul și să strice întreaga grădină. Atunci bunicul ce s-a gândit? „Ia să smulg eu ridichea asta, că n-am nevoie de necazuri!“ A apucat ridichea de frunze și s-a opintit din toate puterile. Bunica, văzându-l, l-a apucat de cingătoare și au tras de ridiche amândoi, doar-doar o ieși.

- Hai și tu să ne ajuți! a strigat-o bunica pe nepoată

Tot de pomană! Grivei, care se afla și el pe acolo ca să îngroape un os, a sărit și el să-i ajute. „Dacă suntem mai mulți, poate răzbim!“, a gândit bunicul.

Așa că trăgeau bunicul de ridiche, bunica de bunic, nepoata de bunică și Grivei de fustița nepoatei. Ridichea însă nici nu se clintea! Miaunel, motanul cel galben, auzind zarvă în grădină s-a apropiat pâș-pâș și deși nu-i plăcea prea tare de Grivei s-a gândit să ajute și el, măcar de dragul bunicii, care-i dădea un castronaș cu smântână în fiecare dimineață.

Trag ei ce trag, însă uriașei
ridichi nici că-i păsa!
Nu se clintea de acolo,
Doamne ferește!

Chițăilă a sărit și el din hambar și văzând că cei cinci nu puteau urni ridichea, s-a oferit să-i ajute.

Așa că bunicul a mai apucat o dată frunzele ridichii, și mai cu nădejde decât până acum. Bunica se ținea și ea de cingătoarea bunicului, iar nepoata s-a prins cât a putut de tare de poalele bunicii. Grivei a strâns rochița între dinți, Miaunel s-a apucat de coada lui Grivei și Chțăilă de coada motanului.

- Trebuie să tragem cu toții deodată și cu mare putere. Unu... doi... trei!

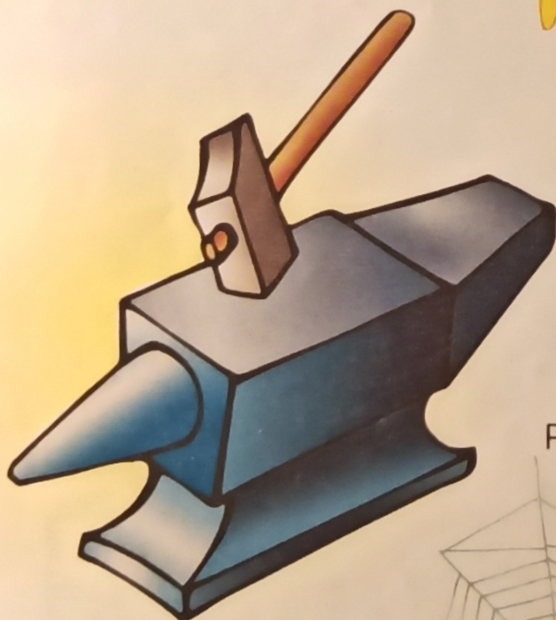
O dată au smucit de frunzele ridichii și... paf!!! Iată că ridichea cea uriașă a ieșit din pământ. Doar că bunicul a căzut peste bunică, bunica peste nepoată, nepoata peste cățel, cățelul peste motan și motanul a zvâcnit așa de tare din coadă, că bietul Chițăilă vedea stele verzi. Dar cu toții erau fericiți: îi veniseră de hac ridichii celei uriașe!

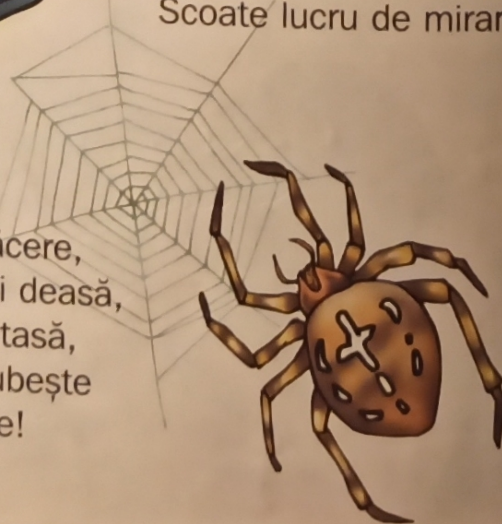
Ilustrații: **MIRCEA TOIA**

Printre fluturi și lumini
Strânge aur din grădini,
Și-l tot cântă și-l descântă
Și-l așază-ntr-un palat
Dulce și înmiresmat.

Unul bate-ntărâtat,
Îndârjit nevoie-mare,
Altul rabdă, îndesat,
Că nu-i altul mai bărbat!
Pentru tot ce ia-n spinare,
Scoate lucru de mirare.

Prin unghere, în tăcere,
Unde umbra e mai deasă,
Țese pânză de mătasă,
Însă nimeni nu-l iubește
Și îndată îl gonește!

Soldățelul

Sunt soldat și călăreț;
Uite: am un cal isteț,
Am și sabie de lemn,
Pușcă am de dat la semn,
Am și coiful de hârtie -
Oare ce-mi lipsește mie?
Sar și-alerg voios pe-afară
Până când se face seară,
Iar atunci când s-a-nnoptat
Somnul zice: „Brav soldat,
Acum du-te la culcat!“

Ilustrații: MIRCEA TOIA

Am șapte ani

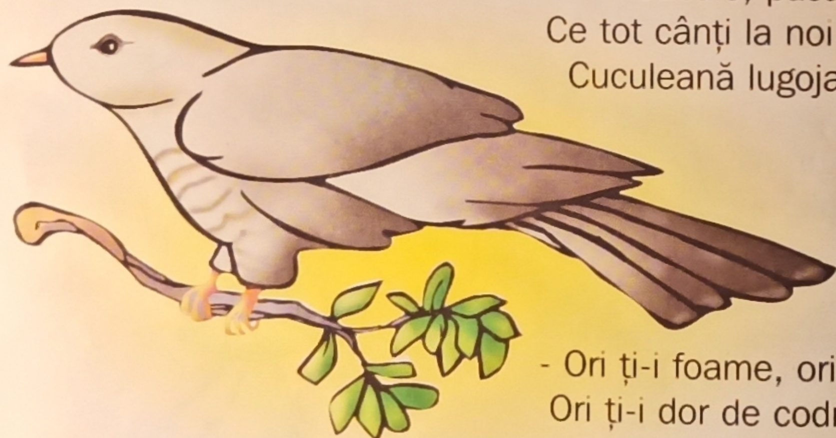
De ce toți zic
Că eu sunt mic?
Șapte ani
Am împlinit.
Asta nu e de glumit!

Vezi? Încetul
Cu încetul
Am învățat
Alfabetul.

De acum
Eu pot citi
Glume,
Basme,
Poezii.
Tot ce școala
Ne învață
Prinde bine-apoi
În viață.

Cucul

\- Cucule, pasăre grasă,
Ce tot cânți la noi pe casă,
Cuculeană lugojană, cuc?
\- Cu-cu!

\- Ori ți-i foame, ori ți-i sete,
Ori ți-i dor de codrul verde,
Cuculeană lugojană, cuc?
\- Cu-cu!

Nici mi-i foame, nici mi-i sete,
Ci mi-i dor de codrul verde!
\- Cuculeană lugojană, cuc!
\- Cu-cu!

poezii mici pentru pitici

Cioc, cioc!

„Cioc, cioc, cioc!“ și iară „Cioc!“
Bate-n nuc, din loc în loc:
„Nucule cu frunză deasă,
Sigur știu că ești acasă!
Ușa dacă mi-o deschizi
Eu te curăț de omizi!“

Întrecerea

Șoricelul Chițăilă
Și piticul Moțăilă
La întrecere s-au luat:
Care-i bun la alergat?
Chițăilă a câștigat
Și piticul l-a-ntrebat:

\- Nu cumva tu ai trișat?
Chițăilă, cam nervos,
Îi răspunde furios:
\- Păi dacă ești moșcăit!
Eu am câștigat
cinstit!

În pădure

Câte unul pe cărare
Mergem în pădurea mare.
Uite sus și uite jos
Totu-i verde și frumos!

În pădure
Păsărele
Zboară sus
Pe rămurele.
Uite sus
Și uite jos
Totu-i verde
Și frumos!

Umblă ursul prin pădure
După miere, după mure;
Cipercuțe să alegem,
Repede să le culegem!

Uite sus și uite jos
Totu-i verde și frumos!
Uite sus și uite jos
Totu-i verde și frumos!

Alandala

Ala-bala-portocala,
Toată casa-i alandala.
După ușă e-o păpușă,
Pe dulap e un ciorap,
Prin sertar deranju-i mare
Și tu-n pat dormi îmbrăcat!

Vine luna la fereastră
Ca o pasăre măiastră
Te privește și roșește
De rușine pentru tine
Și-o cuprinde amețeala!
Ala-bala-portocala…

Toate textele și poeziile publicate în revistă ne sunt trimise de cititori.

Un singur obiect din această serie nu are nici o legătură cu celelalte. Care este?

MIRCEA TOIA

Afli soluția jocului în numărul viitor.

Moș Martin

Moșului Martin îi place,
Ca și nouă, să se joace.
Și culege cu plăcere,
Vesel, fagurii de miere
Și bea mierea din ulcior:
„Tare-i bună! Mor, mor, mor!“

Căpșuna

O căpșună cu pistrui
Și c-un fes micuț, verzui
Se plângea că de la soare
Toți pistruii-i cresc mai tare
Și că are un necaz:
Că-i prea roșie-n obraz.

Și pân' să răsară luna
Se tot văicărea întruna:
„Of și vai, fir-ar să fie!
De ce n-am, precum ciuperca,
Pe căpșor o pălărie?“

Toate textele și poeziile publicate în revistă ne sunt trimise de cititori.

Gărgărița

Gărgăriței îi e foame. Numai că în labirint cineva a așezat și boabe de mazăre (verzi), și boabe de piper (negre). Ea trebuie să aleagă traseul astfel încât să adune cele mai multe boabe verzi. Ajut-o tu!

Afli soluția jocului în numărul viitor.

Cântecul soarelui

Soare-n veci biruitor,
Ce-ai gonit noaptea în zbor
Și-ai deschis triumfător
Geana zilei - slavă ție!
Tu, a vieții bucurie,
Dragostea noastră îți spune:
Bun sosit, caldă minune!
Plin e cerul de lumină
Și sub bolta lui senină
Toate-acum s-au deșteptat.
Daru-ți binecuvântat
Peste lume s-a aprins.
Soare, soare! Ai învins!

Cine-i de vină?

- Soare bun și luminos,
Pleacă-ți razele mai jos!
Ce te duci așa departe
Și lași văile deșarte?
- Nu plec niciodată eu,
Dar Pământul
Tot mereu
Se rotește-n
Jurul meu!

Motănașul

Motănaș-motănel,
Cu codița după el,
Vin' să torci, vin' să dormi,
Pe băiat să mi-l adormi!

Pentru asta ți-oi plăti,
După cât îmi vei munci:
De mi-i fii motan cuminte
Ți-oi da lapte și plăcinte,

Iar obraznic de mi-i fii
Ți-oi plăti ce ți-oi plăti,
Dar te-oi trage de codiță
Și ți-oi da și-o bătăiță!

Ghicitori de la cititori

E micuță, subțirică,
De toți copiii iubită.
Pe noi ea ne învață
Cântece din lumea toată,
Jocuri multe, poezii
Vesele pentru copii.
Ghici, cine-i?

(Cărticica Dragă Mea pentru Copii)

Ionela Simona Amzică,
Câmpulung, jud. Argeș

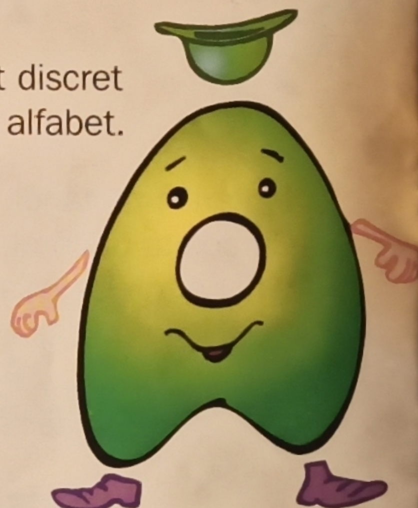

Alfabetul

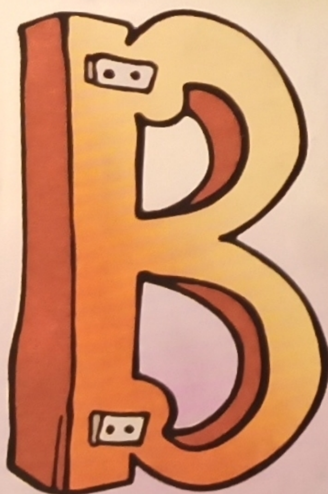

A e-un început discret
Pentru-ntregul alfabet.

Ă, glumețul,
Nu și-a pus
Pălăria-n jos,
Ci-n sus.

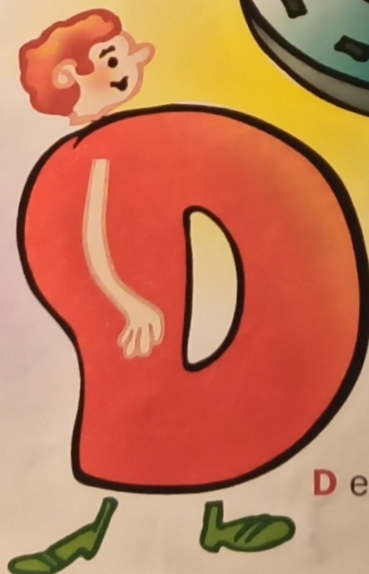

B e ca un 3 închis,

C - potcoavă
Pare-n scris.

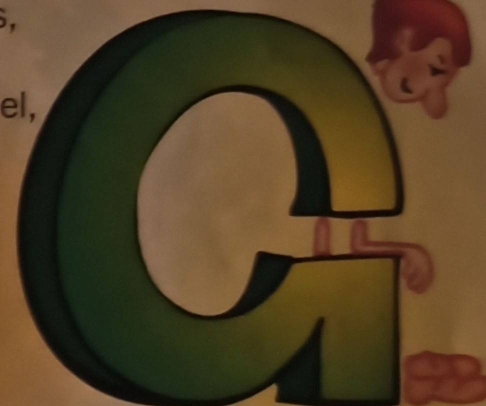
D e foarte pântecos,

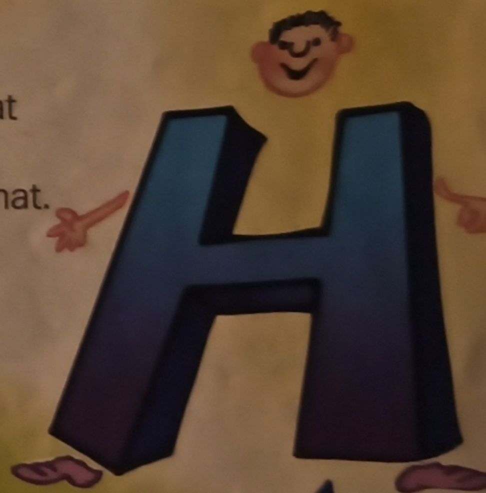
E - un pieptene de os,

F - ceva mai știrb ca el,

G e gârbovit de fel

Iar la **H**
Am observat
Că-i puțin
Cam crăcănat.

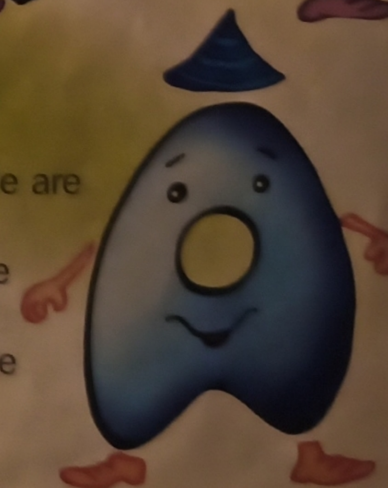

I e ca o
Lumânare,

Î - o pălărie are

Și-ndeobște
Â din a
Nu se poate
Confunda.

J ca un baston îmi pare.

K e-o pasăre
În zare,

L - un colț
Pe care-l știți
Toți când sunteți
Pedepsiți.

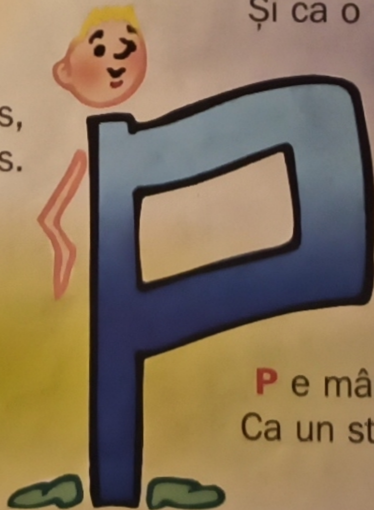
M în creștet își înfige
Cap la cap două cârlige.

O ca un inel
Arată,
Ca un ou
Și ca o roată.

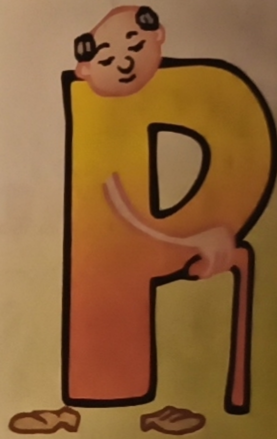
N a pus așa, frumos,
Un unghi sus și unu-n jos.

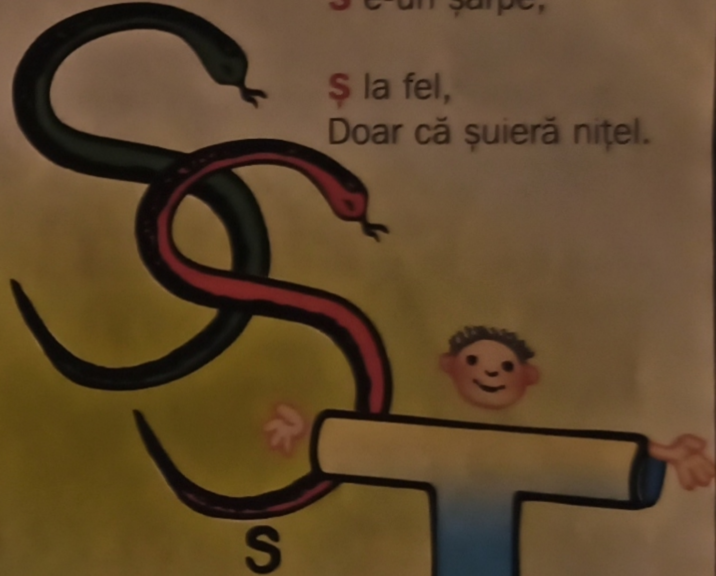
P e mândru
Ca un steag,

R e P într-un toiag.

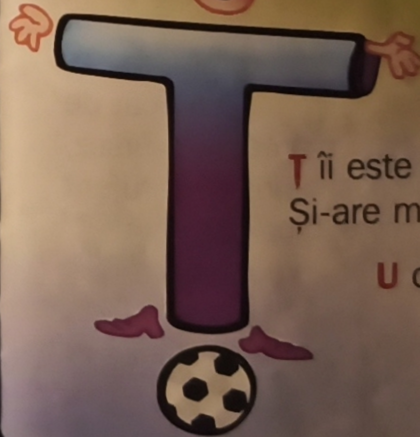
S e-un șarpe,

Ș la fel,
Doar că șuieră nițel.

T 'și-întinde lateral
Brațele în mod egal,

Ț îi este frățior
Și-are mingea la picior.

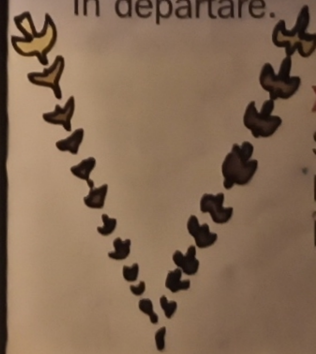

U o stalactită pare,

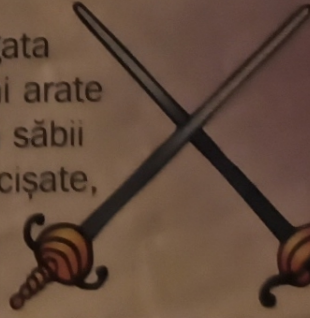

V un stol
În depărtare.

X e gata
Să-mi arate
Două săbii
Încrucișate,

Z e-o lebădă.

Cu-ncetul
Am parcurs
Tot alfabetul!

Ilustrații: MIRCEA TOIA

Legenda râului Buzău

Povestea spune că, demult, în munții Buzăului era un palat mare unde locuiau un împărat morocănos și fiica sa. Și pe cât de morocănos, ursuz, dușmănos și nesuferit era Împăratul, pe atât era de drăgălașă prințesa. Fata împăratului era frumoasă ca lumina zilei, ca răsăritul soarelui și ca luna în nopțile de vară. Ea se numea Lăcrămioara - și numele chiar i se potrivea, pentru că, fiind mai tot timpul tristă plângea mult, iar lacrimile sale se transformau în cele mai frumoase mărgăritare.

La poalele munților trăia o familie de ciobani, oameni simpli, dar cu suflet bun și curat ca lumina zilei. Acești oameni aveau un fecior cu ochii măslinii, cu fața albă ca spuma laptelui și cu părul ca pana corbului. El se numea Buzău.

Toată ziua, cât era ziua de lungă, el își ajuta părinții bătrâni la treburile gospodărești.

Când mergea cu oile la păscut le cânta așa frumos, că privighetoarea și cucul se opreau din cântat să-l asculte!

Într-o zi când era cu oile la păscut auzi cum plângea cineva într-o poieniță. Aici văzu o fată frumoasă cu ochii plini de lacrimi și cu fața speriată. După ce o întrebă ce a pățit și de plânge cu atâta patimă, el se hotărî să o ducă la palat. Fata îl rugă ca în fiecare duminică să se întâlnească în poieniță și el să-i cânte din fluier. Zis și făcut. În fiecare duminică, se întâlneau în poieniță și atât de mult se bucurau, că nici vântul nu mai adia, ca nu cumva să-i deranjeze.

Dar într-o zi împăratul se hotărî să o urmărească pe fată, ca să vadă unde merge și cu cine se întâlnește. Puse pe urmele fetei un străjer rău, cu sufletul ca furtuna în zilele de vară. Acesta o urmări și îi spuse împăratului despre întâlnirile fetei. Atunci împăratul se mânie și îi dădu ordin să-l ucidă pe Buzău.

Iar străjerul, ca să fie pe placul stăpânului, îi îndeplini porunca fără să clipească!

Când veni duminica, fata merse în poieniță și îl găsi pe băiat mort. Plânse atât de mult, încât la un moment dat iată că obosi și o luă somnul.

Și cum dormea ea așa, numai că în vis îi apăru chiar dragul ei Buzău, parcă și mai frumos decât îl știa ea! A mîngâiat-o pe părul ei bălai, i-a șters lacrimile și i-a spus:

- Lăcrămioara, ia fluierul meu și aruncă-l în prima apă care ți-o ieși în cale. Astfel, eu voi fi pururea cu tine, draga mea Lăcrămioară!

Apoi a sărutat-o și prințesa a tresărit în somn și s-a trezit.

Amarnic a mai plâns când și-a dat seama că fusese doar un vis!

Însă deodată s-a oprit, realizând că vorbele iubitului ei fuseseră adevărate. La picioarele ei, pe locul unde zăcuse bietul Buzău, curgea un pârâiaș abia izvorât din adâncurile pământului, cu o apă limpede și rece. Fata luă fluierul din iarbă și făcu întocmai cum îi spusese Buzău: îl aruncă în apă și, ca să vezi minune, se auzi cum pârâul susură cântecul pe care i-l cânta Buzău.

Și, de atunci, dacă o mai fi trăind, Lăcrămioara se duce mereu la râu să asculte cântecele iubitului său. Căci micul pârâiaș s-a transformat de atunci într-un râu, numit Buzău, care curge și duce la vale dorul fetelor și dragostea băieților.

Ilustrații: **MIRCEA TOIA**

CONCURS cu premii

Povestește cu farmec pentru copii!

Sunt 3 secțiuni la care poți să participi:

1. povești pentru copii
a. cu animale
b. povești celebre repovestite pe scurt
2. istoria povestită pe înțelesul copiilor
3. poezii pentru copii

- Ai grijă ca textul să fie scris simplu, cu farmec, pe înțelesul copiilor de 3-8 ani.
- Poveștile și povestirile istorice nu vor depăși două pagini.
- Poeziile să fie scurte, cu rimă, drăguțe, pe înțeles.
- Textele trimise vor fi supuse unei preselecții; fiecare poveste sau poezie publicată este premiată cu 300.000 lei.
- Concursul se desfășoară pe întreg parcursul anului.
- Copiii și părinții vor decide care sunt cele mai frumoase povești, poezii și povestiri iar câștigătorii vor fi anunțați în **Cărticica Draga mea pentru copii** nr. 12/2003.

Acestora li se vor acorda

premii în valoare de 3 milioane lei

mini SONDAJ

Spune-mi dacă-ți place sau nu!

1. Ne gândim ca în Cărticică să fie un mic capitol despre copii, cu fotografii. Ți-ar plăcea?

☐ Da ☐ Nu

2. Dacă da, care dintre temele următoare te-ar interesa?

- ☐ Copilul meu la 1 an
- ☐ Cea mai reușită poză a copilului meu
- ☐ Prima zi de grădiniță
- ☐ Prima zi de școală
- ☐ Prima lecție de înot
- ☐ Frățiori (surioarele) între ei (ele)
- ☐ Copilul meu și poezia lui preferată

Numele: ....
....
Adresa: ....
....
....

Numele copilului:
....
Numele părinților:
....
....
Adresa:..............................
....
....
Telefon: ....

nr. 7, iulie 2003

Soluțiile jocurilor din numărul trecut

JOC

La furat de cireșe

(pag. 8)

În primul desen sunt mult mai puține cireșe în pom decât în al doilea. În cuibul de pe creanga de jos sunt trei pui în primul desen și doar doi în cel de-al doilea. La pălărie, Nică are panglici de culori diferite și ba are o floricică, ba n-o mai are! În desenul de jos, brâul care-i ține cojocelul este mai lat.

mini TEST

Legume și fructe

(pag. 12)

Iată soluția jocului:

URZICI
RIDICHI
CIREȘE
CEAPĂ
CĂPȘUNI
SALATĂ
MĂRAR

*După cum vezi, pe verticală ai obținut denumirea populară a lunii **IUNIE**!*

(pag. 14)

Răspunsurile la ghicitori sunt:

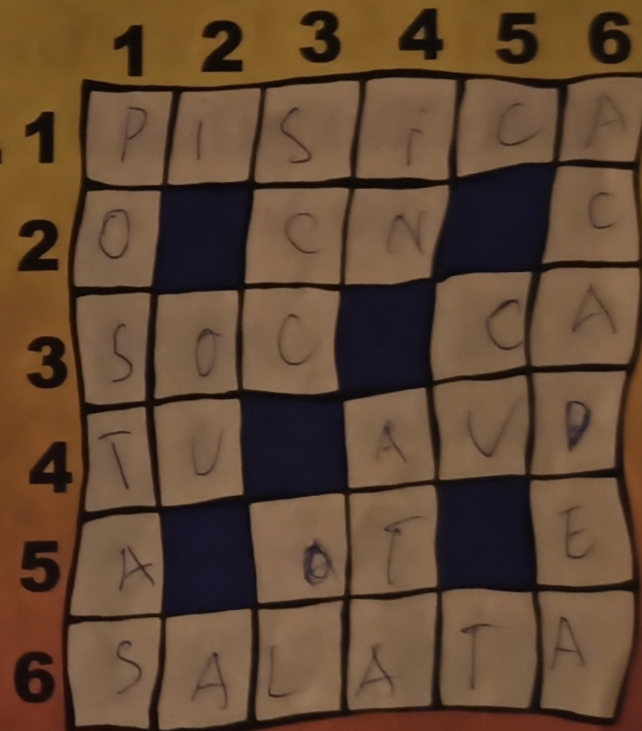
CURCUBEUL
LEBĂDA
LIBELULA

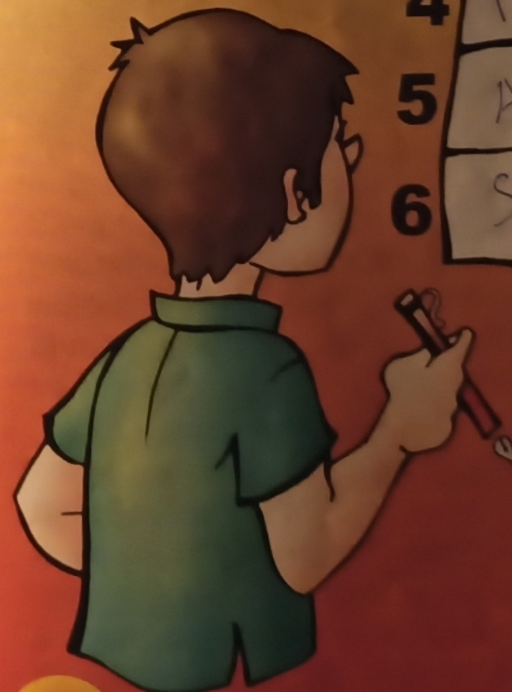

Citește cu atenție definițiile de mai jos și completează căsuțele libere.

Soluția o afli în numărul viitor.

ORIZONTAL:
1. Când nu prinde șoareci, toarce
2. Uniunea Națională (prescurtare)
3. Din el se face socadă sau... fluier
4. Nici eu, nici el. Nu sunt surd
5. Otilia Toma
6. Cu oțet și ulei

VERTICAL:
1. Aduce scrisorile
2. Iese puiul din el
3. Zeamă de fructe. Vas de lut
4. Plantă textilă. Prietena acului
5. Simbolul cuprului
6. Bomboană pe băț

MIRCEA TOIA

Sfântul Prooroc Ilie Tesviteanul

- 20 iulie -

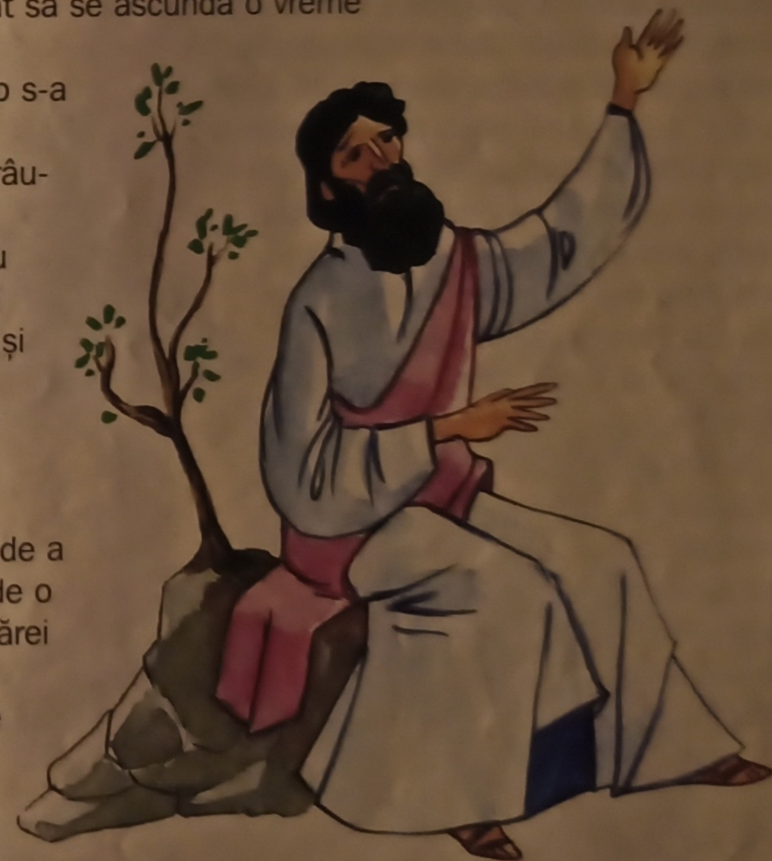

În fiecare an, la 20 iulie, Biserica Ortodoxă îl sărbătorește pe Sfântul Prooroc Ilie Tesviteanul, care a trăit în vremea lui Ahab, al șaptelea rege al lui Israel, acum 2800 de ani.

Acest rege s-a căsătorit cu Izabela, fiica regelui Sidonului, și a părăsit credința în Dumnezeu. El se închina zeului Baal - un idol cioplit - căruia i-a ridicat în Samaria un templu cu 450 de preoți. Apoi s-a întâmplat și mai rău: rătăcirea lui Ahab a cuprins în scurt timp tot poporul. Văzând această nelegiuire, profetul Ilie a simțit că e momentul să intervină. El l-a mustrat pe Ahab și l-a amenințat că Dumnezeu nu va da ploaie pe pământ atâta timp cât el se va închina idolului.

Și, într-adevăr, nu a plouat timp de trei ani și șase luni în acea țară!

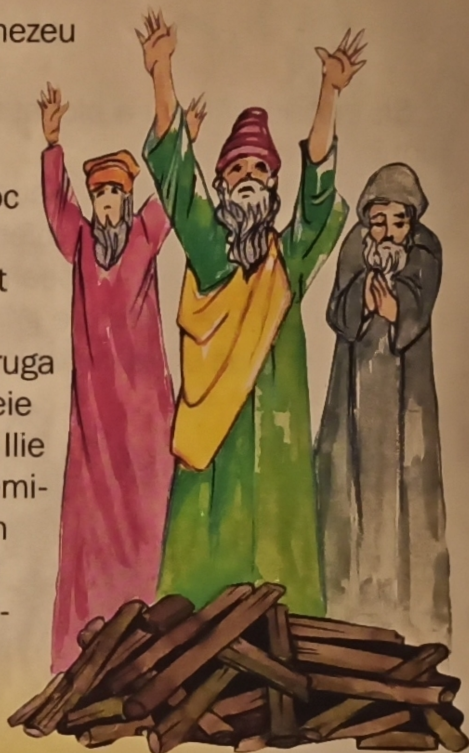
Atunci, Ahab și Izabela s-au mâniat cumplit și s-au decis să ia viața profetului. Dar Dumnezeu, care îl iubea pe acest om al adevărului, i-a purtat de grijă și l-a îndemnat să se ascundă o vreme măcar.

Și cât timp s-a ascuns pe malurile pârâului Cherit, păsările i-au fost prieteni de nădejde și i-au adus hrană. Apoi s-a refugiat în cetatea Sarepta, unde a fost hrănit de o văduvă, a cărei hrană era înmulțită de Dumnezeu.

Profetul Ilie iese din ascunzătoarea sa și reapare în fața lui Ahab, acuzându-l de toată nenorocirea care se abătuse asupra țării, zicându-i: „Nu eu, Ilie, sunt vinovat de suferința ce a lovit țara, ci tu, rege, și neamul tău, că ați părăsit pe adevăratul Dumnezeu și ați urmat pe idolul Baal, un fals dumnezeu!"

Pentru a dovedi puterea lui Dumnezeu cel adevărat, Ilie propune o confruntare cu idolul: preoții lui Baal trebuie să jertfească un animal, rugându-se idolului lor să trimită foc din cer și să mistuie animalul. Profetul Ilie urma să facă la fel. Tot poporul lui Israel s-a adunat pe Muntele Carmel. Zadarnică a fost ruga preoților lui Baal, căci nici o scânteie nu s-a pogorât peste jertfă. Atunci Ilie a luat 12 pietre - după numărul semințiilor fiilor lui Iacob, a construit din ele un jertfelnic, a pus animalul de jertfă și s-a rugat Domnului: „Ajută-mă Doamne ca poporul acesta să știe că Tu singur ești Dumnezeu în Israel și că Tu le întorci inima la Tine!".

Și din cer îndată s-au revărsat ploi, iar seceta cumplită a luat sfârșit.

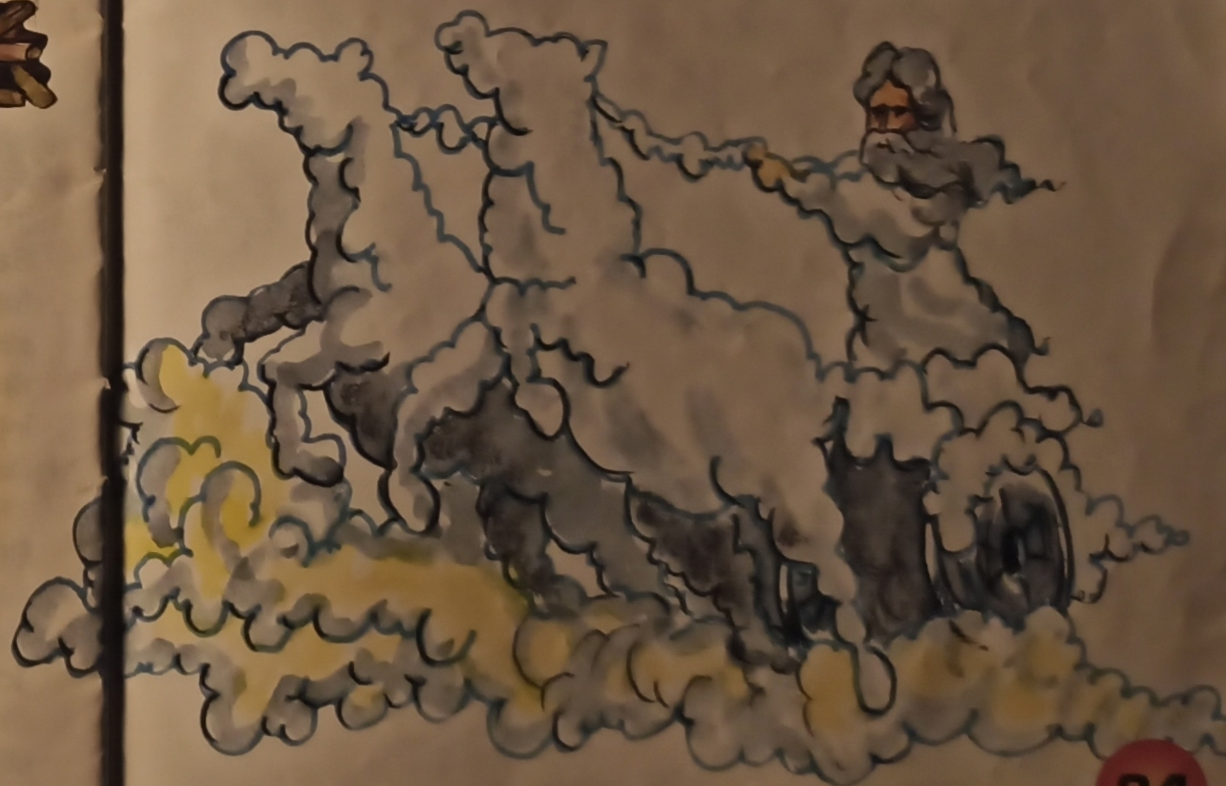

După acest miracol, pe care numai Dumnezeu îl putea săvârși, poporul cel rătăcit s-a întors la Dumnezeu. Ilie și-a continuat misiunea până la adânci bătrâneți, când l-a ales ca urmaș pe Elisei, ucenicul său credincios.

Profetul Ilie a fost ridicat de Dumnezeu la cer. Legenda spune că pe când mergeau Ilie și Elisei pe un drum și grăiau, deodată s-a ivit un car cu cai de foc și, despărțindu-i pe unul de celălalt, l-a ridicat pe Ilie în vârtej de vânt la cer. Lumina focului ce-l învăluia pe Ilie ne amintește de mărirea dumnezeiască, simbolizată de aureola care înconjoară frunțile sfinților. Proorocul Ilie s-a arătat la Schimbarea la Față a Mântuitorului împreună cu Moise, când erau de față apostolii Petru, Iacob și Ioan.

În popor s-a păstrat credința că atunci când tună și fulgeră trece Sfântul Ilie cu carul de foc pe cer.

Ilustrații: **MIRCEA TOIA**

Învață o rugăciune!

Doamne Binecuvântat

Doamne Binecuvântat,
Sărbătoare mare-i dat!
Te cinstitm în orice an
De când neamul este neam.

Ne-adunăm toți credincioși
Și cântăm în cor pioși
Că din morți ai înviat
Și ne aperi de păcat.